KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.3.2004
KOM(2004) 171 endelig

2004/0066 (COD)

KOMMISSIONENS MEDDELELSE TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om opfølgning på Kommissionens meddelelse om visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker af 26.9.2001 (meddelelse om biograffilm) (offentliggjort i EFT C 43 af 16.2.2002)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING

om filmarv og konkurrenceevnen for relaterede industrielle aktiviteter

(forelagt af Kommissionen)

KOMMISSIONENS MEDDELELSE TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om opfølgning på Kommissionens meddelelse om visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker af 26.9.2001 (meddelelse om biograffilm) (offentliggjort i EFT C 43 af 16.2.2002)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

1. Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker[1] (herefter kaldet "meddelelsen") behandlede bl.a. to spørgsmål af vital betydning for filmindustrien, nemlig statsstøtte og beskyttelse af filmarven.

2. Denne meddelelse er en opfølgning på ovennævnte meddelelse. På området statsstøtte har Kommissionen til hensigt at sørge for retlig sikkerhed for sektoren ved klart at fastslå de bestemmelser, der gælder indtil den 30. juni 2007. I forbindelse med filmarven foreslår Kommissionen at vedtage en henstilling fra Europa-Parlamentet og Rådet om filmarv og konkurrenceevnen for relaterede industrielle aktiviteter.

2. KOMMISSIONENS OVERORDNEDE STRATEGI FOR STATSSTØTTE TIL FILMSEKTOREN.

1. Europa-Kommissionens kriterium for at vurdere, hvorvidt støtteordninger for biograf- og tv-produktion er i overensstemmelse med EF-traktaten blev præciseret i kapitel 2 i meddelelsen. Denne meddelelse indeholder Kommissionens overordnede strategi for statsstøtte til sektoren for biograffilm- og tv-produktion.

2. Der er tale om to kriterier:

a) overholdelse af kriteriet om almindelig lovlighed

b) særligt overensstemmelseskriterium for statsstøtte til produktion af biograffilm og tv-programmer.

3. I meddelelsen anførtes det, at det særlige overensstemmelseskriterium vil være gyldigt indtil juni 2004. Kommissionen tillader i øjeblikket medlemsstaternes støtteordninger for biograf- og tv-produktion indtil samme dato.

4. Kommissionen organiserede en omfattende høring af medlemsstater, tiltrædelseslande og fagfolk om den eventuelle justering af det særlige overensstemmelseskriterium som led i det arbejde, der udføres af arbejdsgruppen bestående af eksperter fra medlemsstaterne inden for biograffilm, der holdt møde den 9. og 19. januar 2004 i Bruxelles. Medlemsstater og fagfolk udtrykte deres tilfredshed med kriterierne fra meddelelsen og havde ingen betænkeligheder med hensyn til deres indvirkning på konkurrencen.

---

[1] KOM(2001) 534 endelig af 26.9.2001, EFT C 43 af 16.2.2002

5. Efter deres mening er den europæiske biografsektor under pres, og der er derfor behov for at støtte den. De frygter, at en ændring af gældende bestemmelser kan true stabiliteten i sektoren, og bad derfor indtrængende om bevarelse af det gældende regelsæt.

6. Kommissionens største betænkeligheder knytter sig ikke til støttens størrelse, der er tænkt som støtte til kultur, og som er i overensstemmelse med traktaten. Men Kommissionen mindede om sine betænkeligheder angående en række territoriale krav, dvs. "klausuler om bestemte territorier" i visse støtteordninger. Sådanne klausuler om bestemte territorier forpligter producenterne til at bruge en vis del af filmbudgettet i en bestemt medlemsstat som en betingelse for at være støtteberettiget til at modtage det fulde støttebeløb. Disse klausuler om bestemte territorier kan udgøre en hindring for den frie bevægelighed for arbejdstagere, varer og tjenesteydelser i EU. De kan derfor medføre en fragmentering af det indre marked og hindre dets udvikling. Kommissionen mener imidlertid, at disse klausuler under særlige omstændigheder og inden for de i meddelelsen fastsatte grænser kan være berettiget med henblik på at sikre, at der fortsat findes de menneskelige kvalifikationer og den tekniske ekspertise, der er nødvendig for kulturel skabelse. Denne meddelelse kan naturligvis ikke tilsidesætte Kommissionens traktatmæssige forpligtelser, der går ud på at behandle klager over eventuelle overtrædelser af andre bestemmelser i traktaten end bestemmelserne om statsstøtte.

7. Kommissionen har derfor nøje overvejet de argumenter, som de nationale myndigheder og fagfolkene fra filmsektoren har fremsat. Kommissionen accepterer, at filmproduktions-sektoren er under pres. Den er derfor villig til senest ved næste gennemgang af meddelelsen at overveje højere støttebeløb, under forudsætning af at støtteordningerne er i generel overensstemmelse med lovgivningen i henhold til traktaten og især, at hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere, varer og tjenesteydelser i EU i denne sektor formindskes.

8. Forud for den næste gennemgang af meddelelsen har Kommissionen ud over en yderligere analyse af argumenterne fra sektoren til hensigt at gennemføre en omfattende undersøgelse af virkningen af de gældende statsstøtteordninger. Undersøgelsen bør navnlig behandle den økonomiske og kulturelle indvirkning af medlemsstaternes territoriale krav og især tage hensyn til deres indvirkning på koproduktioner.

9. På baggrund af ovennævnte udvider Kommissionen gyldigheden af det særlige overensstemmelseskriterium for støtte til produktion af biograffilm og tv-programmer, som er fastlagt i meddelelsen, til den 30. juni 2007.

3. BESKYTTELSE AF FILMARVEN

1. Meddelelsen om biograffilm behandlede spørgsmålet om pligtdeponering af audiovisuelle værker på nationalt eller regionalt plan som én af flere måder, hvorpå Europas audiovisuelle kulturarv kan bevares og sikres, og der blev iværksat en undersøgelse for at danne sig et overblik over situationen med hensyn til deponering af filmiske værker i medlemsstaterne, tiltrædelseslandene og EFTA-landene. Alle medlemsstater har allerede etableret ordninger for indsamling og bevaring af filmiske værker, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv. Fire femtedele af disse ordninger bygger på en retlig eller kontraktlig forpligtelse til at deponere alle værker eller i det mindste de værker, der har fået offentlig støtte.

2. Film er en kunstform fastholdt på et skrøbeligt medie, som derfor kræver positiv behandling fra de offentlige myndigheders side for at sikre, at det bevares. Filmiske værker er en væsentlig bestanddel af vor kulturelle arv og fortjener derfor fuld beskyttelse. Ud over den

kulturelle værdi er filmiske værker også en kilde til oplysning om det europæiske samfunds historie. De er et vigtigt udtryk for historien, for så vidt angår den rigdom, der findes i Europas kulturelle identiteter og mangfoldigheden af dets befolkningsgrupper. Filmiske billeder er afgørende for at kunne lære om fortiden og for at kunne gøre sig samfundsrelevante tanker om vor civilisation. For at sikre, at den europæiske filmarv videregives til de kommende generationer, skal den systematisk indsamles, katalogiseres, bevares og restaureres. Endvidere skal den europæiske filmarv gøres tilgængelig til undervisnings- og forskningsformål og til akademiske og kulturelle formål, uden at overtræde reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder.

3. Der har været en række aktioner på EU-plan og på internationalt plan for at beskytte filmarven. På EU-plan bør følgende nævnes:

- I Rådets resolution af 26. juni 2000[2] om bevaring og udnyttelse af den europæiske filmskat henstilles det til medlemsstaterne, at de samarbejder om restaurering og bevaring af den europæiske filmskat, herunder brug af digital teknologi, at de udveksler bedste praksis i denne sektor, at de tilskynder til en gradvis etablering af netværk mellem de europæiske arkivers databaser, og at de overvejer muligheden for at anvende disse samlinger til undervisningsformål.

- Europa-Parlamentet understregede i sin betænkning af 5. juni 2002[3] om Kommissionens meddelelse om biograffilm nødvendigheden af at bevare den filmiske kulturarv.

- I Rådets resolution af 24. november 2003 om deponering af filmiske værker i Den Europæiske Union[4] opfordres medlemsstaterne til at indføre effektive ordninger for deponering og bevaring af de filmiske værker, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv, i deres nationale arkiver, filminstitutter eller lignende institutioner, hvis sådanne ordninger ikke allerede findes.

4. På internationalt plan kunne den europæiske konvention om beskyttelsen af den audiovisuelle arv[5] underskrives fra den 8.11.2001. Den fastsætter, at alle deltagerstater indfører pligtdeponering af materiale med levende billeder, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv, og som er blevet produceret eller koproduceret på deres område.

5. Den fysiske overførsel af et filmisk værk til arkivering medfører ikke, at ophavsretten og de beslægtede rettigheder overføres. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet[6] fastsætter, at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i særlige reproduktionshandlinger, som foretages af offentligt tilgængelige biblioteker eller af arkiver, og som ikke har til formål at opnå direkte eller indirekte økonomiske eller kommercielle fordele.

6. Endelig skal nævnes, at filmindustrien i Europa har et stort potentiale, når det drejer sig om at skabe beskæftigelse og bidrage til økonomisk vækst. Det vedrører ikke kun fremstilling og fremvisning af film, men også indsamling, katalogisering, bevaring og restaurering af filmiske værker. Betingelserne for konkurrenceevnen for disse industrielle aktiviteter i relation til

---

2 EFT C 193 af 11.7.2000.
3 PE 312.517 (endnu ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende).
4 Rådets pressemeddelelse nr. 1457/03, EUT C 295/5 af 5.12.2003.
5 http://conventions.coe.int Europarådet, ETS nr. 183
6 EFT L 167 af 22.6.2001.

filmarven skal forbedres især med hensyn til bedre anvendelse af teknologisk udvikling som f.eks. digitalisering.

7. På baggrund af ovennævnte foreslår Kommissionen at vedtage en henstilling fra Europa-Parlamentet og Rådet om filmarv og konkurrenceevnen for relaterede industrielle aktiviteter vedtages. Medlemsstater, tiltrædelseslande og fagfolk er blevet hørt om udkastet til forslaget i forbindelse med det arbejde, der udføres af arbejdsgruppen bestående af eksperter fra medlemsstaterne inden for biograffilm, som holdt møde den 9. og 19. januar 2004 i Bruxelles.

BEGRUNDELSE

4. INDLEDNING

I Kommissionens meddelelse om visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker[1] behandles spørgsmålet om pligtdeponering af audiovisuelle værker på nationalt eller regionalt plan som én af flere måder, hvorpå Europas audiovisuelle kulturarv kan bevares og sikres. Kommissionen bemærkede, at selvom der var udbredt støtte til målsætningen om at bevare og sikre den europæiske audiovisuelle kulturarv, var der forskellige opfattelser af den juridiske status i forbindelse med deponering af audiovisuelle værker.

Som nævnt i meddelelsen ønskede Kommissionen at få overblik over den nuværende situation i medlemsstaterne. Der blev den 26. marts 2002 fremsendt et spørgeskema til medlemsstaterne, tiltrædelseslandene og EFTA-landene.

En analyse af svarene viser, at ti medlemsstater har indført en retlig forpligtelse for producenterne til at deponere deres filmiske værker i de nationale biblioteker eller filminstitutter. For tre andre medlemsstater gælder forpligtelsen om deponering, der er fastsat ved lov eller ved kontrakt, udelukkende film, der modtager offentlig støtte. I to medlemsstater sker deponeringen på frivillig basis. Med andre ord har fire femtedele af medlemsstaterne et system med pligtdeponering af alle værker eller af de offentligt finansierede værker.

Kommissionen nedsatte to arbejdsgrupper med eksperter inden for biograffilm som en opfølgning på meddelelsen om biograffilm og audiovisuelle værker, hvor den ene er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og den anden af fagfolk. Arbejdsgruppen bestående af eksperter fra medlemsstaterne inden for biograffilm drøftede beskyttelsen af filmarven på sine møder den 20. september 2002 og den 9. januar 2004. Arbejdsgruppen bestående af fagfolk inden for biograffilm drøftede også sagen den 5. november 2002 og den 19. januar 2004.

Høringer bekræfter, at der er generel enighed om, at biograffilm er en væsentlig del af Europas kulturarv. Ifølge svarene på spørgeskemaet kan privat initiativ eller frivillige ordninger ikke sikre en systematisk deponering og bevaring af alle filmiske værker. Dette mål kan kun opnås ved en ordning om systematisk deponering. Hertil kommer, at flertallet mener, at de nationale systemer skal være indbyrdes forbundet, og at der skal udveksles bedste praksis.

5. BAGGRUND

Både Rådet og Europa-Parlamentet har understreget, at det er af stor betydning at indsamle og bevare den europæiske filmarv.

Rådet har vedtaget to resolutioner om dette forhold. Den første, der blev vedtaget den 26. juni 2000[2], henstiller til medlemsstaterne, at de samarbejder om restaurering og bevaring af den europæiske filmskat, herunder brug af digital teknologi, at de

---

1 KOM(2001) 534 endelig af 26.9.2001, EFT C 43 af 16.2.2002, s. 6.

2 EFT C 193 af 11.7.2000.

udveksler bedste praksis i denne sektor, at de tilskynder til en gradvis etablering af netværk mellem de europæiske arkivers databaser, og at de overvejer muligheden for at anvende disse samlinger til undervisningsformål. Den seneste, der blev vedtaget den 24. november 2003[3], bekræftede, at de europæiske filmiske værker er et vigtigt udtryk for de europæiske kulturers rigdom og mangfoldighed og udgør en kulturarv, der skal bevares og sikres for de kommende generationer. Den understregede også, at europæiske filmiske værker, som er en del af medlemsstaternes audiovisuelle kulturarv, systematisk skal deponeres i nationale, regionale eller andre arkiver med henblik på at sikre deres bevaring.

I sin betænkning om Kommissionens meddelelse om biograffilm af 7. juni 2002[4], understregede Europa-Parlamentet, at det er nødvendigt at indføre en pligtdeponering i medlemsstaterne på de betingelser, der er fastlagt i den europæiske konvention om beskyttelse af den audiovisuelle arv. Europa-Parlamentet er af den opfattelse, at der bør være pligtdeponering for modtagere af statsstøtte som en overgangs-foranstaltning.

Derudover gjorde Europarådet det muligt fra den 8. november 2001 at underskrive konventionen om beskyttelsen af den audiovisuelle kulturarv[5]. I henhold til denne konvention skal de underskrivende parter etablere en ordning med pligtdeponering af alt materiale med levende billeder og en frivillig deponering af hjælpemateriale. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft.

6. HENSTILLINGENS ANVENDELSESOMRÅDE

Henstillingen fokuserer på filmiske værker. Med hensyn til andre audiovisuelle værker, f.eks. tv-programmer, indeholder henstillingen kun bestemmelser om frivillig deponering.

Henstillingen dækker dels alle aspekter i forbindelse med filmarv, herunder indsamling, katalogisering, oprettelse af databaser, bevaring, restaurering og anvendelse til undervisnings- og forskningsformål og til akademiske og kulturelle formål, dels samarbejde mellem de institutioner, der er ansvarlige på europæisk plan.

7. HVORFOR EN HENSTILLING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FREM FOR EN HENSTILLING FRA KOMMISSIONEN?

Da harmoniseringen af medlemsstaternes love ikke hører ind under industri- og kulturpolitik, er Fællesskabet forpligtet til at anvende ikke-bindende retsakter, som f.eks. henstillinger, for at løse de opgaver og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i traktaten.

Ifølge EF-traktaten har Kommission omfattende beføjelser til at vedtage henstillinger, idet artikel 249 fastsætter, at "til udførelse af deres opgaver på de i denne traktat fastsatte betingelser skal… Kommissionen ….rette henstillinger".

---

3 Rådets pressemeddelelse nr. 1457/03, EUT C 295/5 af 5.12.2003.

4 PE 312.517 (endnu ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende). Ordfører var Luckas Vander Taelen.

5 http://conventions.coe.int

Artikel 211 fastsætter, at "for at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen …..rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne traktat omhandlede forhold, hvis traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt".

Ikke desto mindre mener Kommissionen, at en henstilling om dette emne fra Europa-Parlamentet og Rådet af to grunde er at foretrække frem for en henstilling fra Kommissionen. For det første, sigter den pågældende henstilling mod et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne om beskyttelsen af filmarven. Det kan bedre opnås, hvis henstillingen drøftes og vedtages af Rådet. For det andet har Europa-Parlamentet derudover i to rapporter givet sin fulde tilslutning til behovet for at bevare filmarven.[6] Det synes derfor hensigtsmæssigt at involvere Europa-Parlamentet helt i drøftelsen og vedtagelsen af henstillingen. Inddragelsen af Europa-Parlamentet vil betyde en bredere offentlig debat, og at henstillingen får større virkning. Det kan konkluderes, at Fællesskabets målsætning bedre kan opnås gennem vedtagelsen af en henstilling fra Europa-Parlamentet og Rådet frem for en henstilling fra Kommissionen.

8. HENSTILLINGENS RETSGRUNDLAG

Filmindustrien i Europa har et stort potentiale, når det drejer sig om at skabe beskæftigelse og bidrage til økonomisk vækst. Det vedrører ikke kun fremstilling og fremvisning af film, men også indsamling, katalogisering, bevaring og restaurering af filmiske værker. Betingelserne for konkurrenceevnen for disse industrielle aktiviteter i relation til filmarven skal forbedres, især med hensyn til bedre anvendelse af teknologisk udvikling som f.eks. digitalisering. Derfor er det foreslåede retsgrundlag for henstillingen EF-traktatens artikel 157, der fastsætter, at Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede, herunder bl.a. fremme af udnyttelsen af det industrielle potentiale i politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling.

Artikel 157 har allerede været anvendt som retsgrundlag for retsakter, der er blevet vedtaget inden for den audiovisuelle politik, som f.eks. Rådets afgørelse af 20. december 2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005)[7] og Rådets henstilling af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed.[8]

---

6 PE 303.777, EFT C 140 af 2.6.2002 og PE 312.517, endnu ikke offentliggjort I Den Europæiske Unions Tidende.

7 EFT L 13 af 17.1.2001, s. 35.

8 EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48.

2004/0066 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS HENSTILLING

om filmarv og konkurrenceevnen for relaterede industrielle aktiviteter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 157,

som henviser til forslag fra Kommissionen,[15]

som henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,[16]

som henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,[17]

som træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 251, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Artikel 157 i traktaten fastsætter, at Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

(2) Artikel 151, stk. 4, i traktaten fastsætter, at Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

(3) Filmindustrien i Europa har et stort potentiale, når det drejer sig om at skabe beskæftigelse og bidrage til økonomisk vækst. Det vedrører ikke kun fremstilling og fremvisning af film, men også indsamling, katalogisering, bevaring og restaurering af filmiske værker. Betingelserne for konkurrenceevnen for disse industrielle aktiviteter i relation til filmarven skal forbedres, især med hensyn til bedre anvendelse af teknologisk udvikling som f.eks. digitalisering.

(4) I Rådets resolution af 26. juni 2000[18] om bevaring og udnyttelse af den europæiske filmskat henstilles det til medlemsstaterne, at de samarbejder om restaurering og bevaring af den europæiske filmskat, herunder brug af digital teknologi, at de udveksler bedste praksis i denne sektor, at de tilskynder til en gradvis etablering af netværk mellem de europæiske arkivers databaser, og at de overvejer muligheden for at anvende disse samlinger til undervisningsformål.

---

15 EUT C [...] af [...], s. [...].
16 EUT C [...] af [...], s. [...].
17 EUT C [...] af [...], s. [...].
18 EFT C 193 af 11.7.2000.

(5) I Kommissionens meddelelse om visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker[19] behandles spørgsmålet om pligtdeponering af audiovisuelle værker på nationalt eller regionalt plan som én af flere måder, hvorpå Europas audiovisuelle kulturarv kan bevares og sikres, og der iværksættes en undersøgelse med henblik på, at man kan danne sig et overblik over situationen med hensyn til deponering af filmiske værker i medlemsstaterne, tiltrædelseslandene og EFTA-landene.

(6) Rådet (kultur/audiovisuelle spørgsmål) giver på sit møde den 5. november 2001[20] udtryk for tilfredshed med indholdet af Kommissionens meddelelse og Kommissionens tilgang til emnet.

(7) Også Europa-Parlamentet understreger i sin betænkning af 5. juni 2002[21] om Kommissionens meddelelse om biograffilm nødvendigheden af at bevare den filmiske kulturarv.

(8) I Rådets resolution af 24. november 2003 om deponering af filmiske værker i Den Europæiske Union[22] opfordres medlemsstaterne til at indføre effektive ordninger for deponering og bevaring af de filmiske værker, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv, i deres nationale arkiver, filminstitutter eller lignende institutioner, hvis sådanne ordninger ikke allerede findes.

(9) Den europæiske konvention om beskyttelse af den audiovisuelle kulturarv[23] fastsætter, at alle deltagerstaterne indfører pligtdeponering af materiale med levende billeder, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv, og som er blevet produceret eller koproduceret på deres område

(10) Alle medlemsstater har allerede etableret ordninger for indsamling og bevaring af filmiske værker, som er en del af deres audiovisuelle kulturarv. Fire femtedele af disse ordninger bygger på en retlig eller kontraktlig forpligtelse om at deponere alle værker eller i det mindste de værker, der har fået offentlig støtte.

(11) "Levende billedmateriale" betyder enhver form for levende billeder, med eller uden lyd, der er i stand til at formidle indtrykket af bevægelse, uanset hvordan og gennem hvilket medie.

(12) "Filmisk værk" betyder levende billedmateriale uanset længden, især filmiske værker, der indeholder fiktion, tegneserier og dokumentarfilm, der er beregnet på fremvisning i biografer.

(13) Film er en kunstform fastholdt på et skrøbeligt medie, som derfor kræver positiv behandling fra de offentlige myndigheders side for at sikre, at det bevares. Filmiske værker er en væsentlig bestanddel af vor kulturelle arv og fortjener derfor fuld beskyttelse.

(14) Ud over den kulturelle værdi er filmiske værker også en kilde til oplysning om det europæiske samfunds historie. De er et vigtigt udtryk for historien, for så vidt angår

---

19 KOM(2001) 534 endelig af 26.9.2001, EFT C 43/6 af 16.2.2002.
20 Rådets 2381. møde (kultur/audiovisuelle spørgsmål (PRES/01/377 af 5.11.2001).
21 PE 312.517 (endnu ikke offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende).
22 Rådets pressemeddelelse nr. 1457/03, EUT C 295/5 af 5.12.2003.
23 http://conventions.coe.int, Europarådet, ETS nr. 183, kan underskrives fra den 8.11.2001.

den rigdom, der findes i Europas kulturelle identiteter og mangfoldigheden af dets befolkningsgrupper. Filmiske billeder er afgørende for at kunne lære om fortiden og for at kunne gøre sig samfundsrelevante tanker om vor civilisation.

(15) For at sikre, at den europæiske filmarv videregives til de kommende generationer, skal den systematisk indsamles, katalogiseres, bevares og restaureres under behørig hensyntagen til ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder.

(16) Europæisk filmarv skal gøres tilgængelig til undervisnings- og forskningsformål og til akademiske og kulturelle formål, uden at overtræde reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder.

(17) Den fysiske overførsel af et filmisk værk til arkivering medfører ikke, at ophavsretten og de beslægtede rettigheder overføres.

(18) Artikel 5, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet[24] fastsætter, at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i særlige reproduktionshandlinger, som foretages af offentligt tilgængelige biblioteker eller af arkiver, og som ikke har til formål at opnå direkte eller indirekte økonomiske eller kommercielle fordele,

TAGER til efterretning, at Kommissionen har til hensigt at:

1. overveje muligheden af at kræve pligtdeponering for modtagere af EU-støtte af et eksemplar af de europæiske film, der har fået EU-støtte, i mindst ét nationalt arkiv

2. støtte samarbejde mellem de udpegede organer

3. overveje finansieringen af forskningsprojekter om langfristet bevaring og restaurering af film

4. fremme europæisk standardisering af katalogiseringen af film med det formål at forbedre databasernes interoperabilitet

5. gøre det nemmere at forhandle en standardkontrakt på europæisk plan mellem de udpegede organer og indehaverne af ophavsret og lovgive om de vilkår, hvorunder de udpegede organer kan gøre deponerede filmiske værker tilgængelige for offentligheden

6. føre tilsyn med og vurdere omfanget af, hvorvidt foranstaltningerne i denne henstilling virker effektivt, og overveje, om der er behov for en yderligere indsats.

HENSTILLER til medlemsstaterne:

1. at de vedtager relevante lovgivningsmæssige eller administrative foranstaltninger, hvis sådanne foranstaltninger endnu ikke findes, for at sikre, at filmiske værker, der indgår i deres nationale audiovisuelle kulturarv, systematisk indsamles, katalogiseres, bevares, restaureres og gøres tilgængelige til undervisnings- og forskningsformål

[24] EFT L 167 af 22.6.2001.

samt til akademiske og kulturelle formål samtidig med, at man overholder reglerne om ophavsret og beslægtede rettigheder

2. at de udnævner egnede organer, der kan være nationale eller regionale arkiver, filminstitutter eller lignende institutioner, der skal udføre de opgaver, der er omtalt i punkt 1, uafhængigt og professionelt, og frigør finansielle og tekniske ressourcer til disse organer

3. at de udnævnte organer opfordres til, via en kontrakt med rettighedshaverne, at specificere de betingelser, hvorunder de deponerede filmiske værker må gøres tilgængelige for publikum.

Indsamling

4. at de i kraft af en retlig eller kontraktlig forpligtelse foretager en systematisk indsamling af de filmiske værker, der indgår i deres nationale audiovisuelle kulturarv. Når betingelserne for deponeringen udarbejdes, sikrer medlemsstaterne sig, at:

(a) de som minimum dækker de produktioner eller koproduktioner, der har modtaget offentlig støtte på nationalt eller regionalt plan

(b) de deponerede film er af god kvalitet, således at de er nemmere at bevare og kopiere uden ledsagende metadata i standardiseret form i det omfang, det er hensigtsmæssigt

(c) deponeringen sker på det tidspunkt, filmen gøres tilgængelig for offentligheden, og i hvert fald senest et år efter.

Katalogisering og oprettelse af databaser

5. at der træffes passende foranstaltninger med henblik på at fremme katalogiseringen og indekseringen af de deponerede filmiske værker under anvendelse af internationale standarder samtidig med, at der oprettes databaser, der indeholder oplysninger om filmene

6. at interoperabiliteten mellem databaserne og deres tilgængelighed for publikum, f.eks. gennem internettet, fremmes

7. at specialister inden for arkivering tilskyndes til at sørge for, at det arkiverede materiale kommer til sin ret ved at organisere det i samlinger på EU-plan, f.eks. efter tema, forfatter, periode osv.

Bevaring

8. at der indføres lovgivning eller anvendes andre metoder, der er i tråd med national praksis, for at sikre bevaring af de deponerede filmiske værker. Foranstaltningerne til bevaring skal bl.a. omfatte:

(a) reproduktion af film på nye medier til opbevaring

(b) bevaring af udstyr, der kan vise filmiske værker på forskellige medier.

Restaurering

9. at de inden for deres lovgivning tillader reproduktion af filmiske værker med det formål at restaurere disse

10. at de fremmer planer for restaurering af gamle film eller film med høj kulturel og historisk værdi

Deponerede filmiske værker stilles til rådighed til undervisnings- og forskningsformål og til akademiske og kulturelle formål

11. at alle de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger træffes, der gør det muligt at udpege organer, der har til opgave at gøre de deponerede filmiske værker tilgængelige til undervisnings- og forskningsformål og til akademiske og kulturelle formål samtidig med, at ophavsrettighederne og de beslægtede rettigheder respekteres.

Faglig uddannelse

12. at de fremmer faglig uddannelse inden for alle områder af filmarven.

Frivillig deponering

13. at man overvejer en ordning med en frivillig deponering af:

(a) hjælpe- og reklamemateriale, der er relateret til filmiske værker, der indgår i den nationale audiovisuelle kulturarv

(b) filmiske værker, der indgår i den nationale audiovisuelle kulturarv fra andre lande

(c) levende billedmateriale ud over filmiske værker

(d) historiske filmiske værker.

Samarbejde mellem de udpegede organer

14. at de tilskynder og støtter de udpegede organer til at udveksle oplysninger og koordinere deres aktiviteter på nationalt og europæisk plan f.eks. med det formål at:

(a) sikre sammenhæng i forbindelse med indsamlingsmetoderne og databasernes interoperabilitet

(b) udgive arkivmateriale f.eks. på dvd med undertekster på så mange af Den Europæiske Unions sprog som muligt uden at overtræde ophavsrettighederne og de beslægtede rettigheder

(c) udarbejde en europæisk audiovisuel filmografi

(d) udarbejde en fælles standard for elektronisk informationsudveksling

(e) udarbejde fælles forsknings- og undervisningsprojekter.

Opfølgning på henstillingen

15. at de underretter Kommissionen hvert andet år om foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med denne henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*